

Ratamestareiden ohjeita

Hakan kansallisen pitkän maasto sijaitsee viime kevään am-keskimatkan eteläpuolella ja pieneltä osin myös samassa maastossa. Molemmat alueet kuuluvat Reijo Haajan kartoittamaan Torninmäen emokarttaan. Maasto soveltuu loistavasti pitkän matkan kilpailuun. Useat aluetta halkovat metsäautotiet ja muutamat kierrettävät kohteet tarjoavat hyvät puitteet mielenkiintoisille pitkille väleille ja matkanteko on maaston puolesta mukavaa. Rytmitystä tuovat käännökset ja jopa täydet kierrokset matkan varrella. Rasteilla kilpailijat on ohjattu parhaille maastonosille.

Varsinaiseen kilpailukeskukseen tullessa voi herätä epäily maaston miellyttävyydestä kulkukelpoisuudesta, mutta siinä onkin koko kartan heikoin alue. Ei pidä antaa myöskään peitteisen metsän pelottaa lasten lähtöön mennessä. Lasten kilpailumaastossa näkyväisyys on aivan erilaista.

Lähdön 1 ratojen alussa on samaa peitteistä metsää ja hieman huonompaa pohjaa, mutta sen jälkeen alkaa nautiskelu. Maastopohja antaa mahdollisuuden kovaankin vauhdinpitoon, mutta suunnassa pysymisen varmistavia karttamerkkejä on harvakseltaan, joten kompassia kannattaa vilkuilla. Oikeasta suunnasta poikkeamiseen vaikuttavat myös puustoltaan selvästi poikkeavat metsäkuviot, joiden rajat eivät kuitenkaan piirry niin, että olisivat kartalle laitettavia.

Kulkukelpoisuus vaihtelee eri maastonosien välillä merkittävästi. Tumman vihreää, pystyvihreää ja kivikoita kannattaa vältellä.

Kivikuvaus on lähes aina Hämeessä hieman hankalaa. Kartalle on päässyt lähinnä kiviä, jotka ylittävät 1,3-1,5 m. Tuon kokoiset kivet näyttävät kaukaa hyvinkin erottuvilta ja korkeilta, mutta lähestyessä ja viereen mennessä pienenevät rajan alle. Kokemusta on. Älä siis jää kaipaamaan kartalta yksittäistä rajakorkeuteen yltävää kiveä, vaan keskity kivissä kookkaisiin ja ryhmiin. Kartoittaja on myös kuvannut paikoin kiviryhmien rajan alittavia kiviä yksittäisellä kivikon merkillä, joka on syytä huomioida.

Mukavaa rastiretkä !

Timo Salonen & Aku Virjula